

gewiktgewogen

Dolf Jansen moet het blijven doen

Plaats: De Lawei, Drachten.
Voorstelling: 'Als ik het niet doe doet niemand het' door Dolf Jansen. **Belangstelling:** 250 bezoekers. **Nog te zien:** 7 maart in Heerenveen, 29 maart in Leeuwarden.

DRACHTEN – Als fervent hardloper houdt Dolf Jansen ervan een stevig tempo aan te houden, in het theater doet hij niet anders. Anderhalf uur lang neemt hij de zaal in zijn greep en overspoelt hij ons met zijn commentaren, zijn rake typering, zijn soms vertwijfelde zoektocht naar de feiten in een samenleving die behoorlijk de weg kwijt is.

Bij dit alles houdt hij zijn hoop dat het ergens ooit toch beter wordt. Want zonder hoop heeft het allemaal geen zin. Zijn houvast sinds zijn vijftiende is het album 'Darkness on the edge of town' van Bruce Springsteen, in het bijzonder het nummer 'The promised land'.

Natuurlijk moet hij het een en ander kwijt over het CDA, Gerd Leers en Mauro. En hij legt een

glasheldere link tussen het gedachtegoed van Anders Breivik en dat van Geert Wilders: eenzelfde wereldbeeld gebaseerd op angst en haat en op het denkbeeld dat links niet deugt.

Hij maakt zich vrolijk over het PVV-kamerlid Helder (what's in a name) dat in een kamerdebat verkondigde dat je verschillende dingen nooit kunt vergelijken. Hij ontvouwt zijn theorie over waarom alle moslimmannen snorren hebben. En hij durft bijna niet meer te melden dat een wetenschappelijk onderzoek laatst heeft uitgewezen dat.....

'Als ik het niet doe doet niemand het' is een messcherpe voorstelling, waarin Dolf Jansen nog eens aantoont dat hij in ons land tot de top behoort. Hij eindigt met een prachtig gedicht. Ten minste, zo had hij zijn publiek beloofd. Maar na de bloemen volgt er nog een hilarische toegift over zijn safarivakantie, waarin hij uitlegt wat bijvoorbeeld een chagrijnleeuw is en een krooskoe.

Je kunt daarna alleen nog hopen dat Jansen dit blijft doen, ook als niemand het meer doet.
WIM VERVOORT

